

A Régiók Bizottsága véleménye „A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások”

(2008/C 172/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy a szóban forgó stratégia kérdése továbbra is időszerű, még messze nem merítették ki, ezért folytatására, elmélyítésére és aktualizálására van szükség,
- úgy véli, hogy azok a témák, melyeket az Európai Bizottság az EU és a legkülső régiók szempontjából is kihívásként határozott meg – tehát az éghajlatváltozás, a demográfiai változások, a migrációs hullámok kezelése, a tengerpolitika és a mezőgazdaság –, mind nagyon fontosak, kiemelt kérdésként szerepelnek az európai és a globális politikai programokban, és számottevő hatással járnak az EU különböző térségeire,
- mindazonáltal emlékeztet arra, hogy a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégia, amelyet 2004. májusi közleményében tett közzé az Európai Bizottság, olyan globális és koherens megközelítési módon alapult, melynek célja a stratégia alábbi három célkitűzésének beillesztése valamennyi közösségi politikába: a belső és külső megközelíthetőség javítása; a helyi gazdaság versenyképességének fokozása és a területek regionális integrációja közvetlen földrajzi környezetükbe,
- arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a KAP küszöbön álló állapotfelmérése és a jövőbeli esetleges reformok során vegye figyelembe a legkülső régiók sajátosságait, fenntartva e régióknak a támogatások függetlenítése és a moduláció alkalmazása alóli mentességeit, valamint az ottani mezőgazdaság támogatására szánt költségvetési keret megfelelő szintjét,
- arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a legkülső régiók különleges helyzetének figyelembevétele érdekében sürgősen fogadjon el intézkedéseket a negatív hatások kompenzálására, melyek abból adódnak, hogy a kibocsátási jogok kereskedelmébe bevonták a légi közlekedést is.

Előadó: Paulino RIVERO BAUTE, a Kanári-szigetek kormányának elnöke (ES/ALDE)

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások

(COM(2007) 507 végleges)

Politikai ajánlások

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. A hét legkülső régió – az Azori-szigetek, a Kanári-szigetek, Guadeloupe, Francia Guyana, Madeira, Martinique és Réunion – az Európai Unió teljes jogú tagjai, ugyanakkor egyedülálló és különleges helyzetük megkülönbözteti őket a Közösség más régióitól.

2. Ezt a helyzetet egy sor állandó tényező halmozódása – elsősorban a nagy távolság, a kis méret és a néhány terméktől való gazdasági függés – jellemzi, ami ezen régiók elszigetelődését és sebezhetőségét okozza, amint azt az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése is elismeri.

3. Ezek a tényezők további költségeket eredményeznek ezen régiók számára, és különösen növekedésüket, felzárkózásukat és gazdaságuk fenntarthatóságát akadályozzák, valamint meggátolják őket abban, hogy teljes erővel részt vegyenek a belső piac dinamizmusában, korlátozzák a lakóik számára elérhető lehetőségeket és csökkentik cégeik versenyképességét.

4. A legkülső régiók azonban előnyt is jelentenek az Európai Unió számára. Földrajzi elhelyezkedésük következtében ugyanis stratégiai szempontból fontos helyszínekké válhatnak, amelyek nagyban hozzájárulhatnak az Európai Unió által a világban játszott szerep kialakításához.

5. Ezek a tényezők teljes mértékben indokolják a különleges bánásmódot a közösségi politikák megvalósítása során, oly módon, hogy ki lehessen elégíteni ezeknek a régióknak a sajátos szükségleteit, és növelni lehessen önálló fejlődésre való képességüket.

6. Ezért támogatni kell a legkülső régióknak és illetékes nemzeti hatóságainak az ezekre a régiókra alkalmazható globális és koherens stratégia megerősítésére, kiszélesítésére, elmélyítésére és frissítésére irányuló igényét annak érdekében, hogy a legkülső régiókat szolgáló, valódi közösségi politika alakuljon ki.

A Régiók Bizottsága észrevételei

A legkülső régiók speciális kezelése: globális és koherens fejlesztési stratégia ezen régiók számára: pozitív mérleg, de még vannak kiaknázatlan lehetőségek,

7. üdvözlö, hogy az Európai Bizottság 1986-ban kezdeményezte – a legkülső régiók távoli és szigetjellegén alapuló Opció Programok (POSEI) alapján – megfelelő keretek kialakítását ezen

régiók számára a közösségi jog átvételére és a közös politikák végrehajtására;

8. emlékeztet rá, hogy a Szerződésbe bekerült egy külön cikk – a 299. cikk (2) bekezdése –, amely, figyelembe véve az Unió legkülső régióinak különleges helyzetét, egy sor konkrét célt fogalmazott meg, nevezetesen a következőket:

- a legkülső régiók egyedülálló jellegének és annak elismerése, hogy ennek meg kell jelennie az uniós politikákban, különös tekintettel a gazdasági és társadalmi kohéziót segítő strukturális politika keretében nyújtott elsőbbségi támogatás fenntartására,

- a közösségi politikák specifikus intézkedésekkel történő hozzáigazítása a régiók valós helyzetéhez, valamint – amennyiben a szóban forgó régiók fejlődése igényli – különleges feltételek meghatározása a Szerződés alkalmazása tekintetében,

- a legkülső régiók földrajzi környezetének figyelembevétele az EU-nak a szomszédos harmadik országokkal ápolta kapcsolatainak összefüggésében;

9. ennek kapcsán emlékeztet rá, hogy elégedettségének adott hangot, hogy elfogadták az Európai Bizottság 2000. március 14-i, a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésének alkalmazását célzó intézkedésekről szóló jelentését, mert az „minőségi ugrást” próbált biztosítani a legkülső régiók közösségi megközelítésében, és új, döntő szakasz kezdetét jelentette a legkülső régiók fenntartható fejlődését célzó globális és koherens stratégia meghatározása szempontjából;

10. emlékeztet rá, hogy a 2002. júniusi sevillai Európai Tanács következtetéseiben megfogalmazást nyert, hogy el kell mélyíteni a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésének alkalmazását, valamint hogy megfelelő javaslatokat kell benyújtani ezen régiók különleges igényeinek a különféle közös – elsősorban a közlekedési – politikákban történő figyelembevétele érdekében, illetve egyes – főként a regionális – politikák reformja szempontjából; ugyanakkor hangsúlyozza az Európai Bizottság arra irányuló elkötelezettségét is, hogy új jelentést készítsen ezekről a régiókról, átfogó és következetes módon közelítve meg e régiók helyzetének különleges jellemzőit és azok figyelembevételének módjait;

11. ismét kifejezi meglepedését, hogy 2004. május 26-án elfogadták *A partnerkapcsolatok erősítése a legkülső régiókkal* című európai bizottsági közleményt, illetve 2004. augusztus 6-án *A partnerkapcsolatok erősítése a legkülső régiókkal: helyzetjelentés és perspektívák* című európai bizottsági jelentést. Megállapítja, hogy elismerik ezeknek a régióknak az egyedülálló helyzetét, amely teljes

mértékben indokolja a különleges bánásmódot a különféle közösségi politikákban; ugyanakkor azt is észrevételezi, hogy mindez csupán részben – és ezáltal nem elegendően – veszi figyelembe a sevillai Európai Tanács által adott megbízást és a régiók, illetve tagállamok által megfogalmazott igényeket;

12. elégedettségének ad hangot, amiért az Európai Bizottságnak *A legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások* (COM (2007) 507 végleges) című közlemény és az ahhoz mellékelt, a legkülső régiókra vonatkozó stratégia mérlegéről szóló munkadokumentum (SEC (2007) 1112) formájában szándékában áll benyújtani a legkülső régiókra vonatkozó stratégiájának mérlegét, valamint az ezzel kapcsolatos jövőbeli elképzeléseit;

13. úgy véli, hogy a szóban forgó stratégia kérdése továbbra is időszerű, még messze nem merítették ki, ezért folytatására, elmélyítésére és aktualizálására van szükség, ahogy azt bizonyítja az is, hogy a közelmúltban elfogadott Lisszaboni Szerződés megerősítette a legkülső régiók különleges helyzetét rögzítő 299. cikket;

A legkülső régiókra vonatkozó, átfogó és koherens fejlesztési stratégia hosszú távú megszilárdítása: elmélyítés és aktualizálás

14. először is gratulál az Európai Bizottságnak, amiért új közleményében – sajátosságaik elismerésének szükségességét hangsúlyozva és vállalva, hogy a jövőben is kiemelt figyelmet szentel nekik – a legkülső régiókkal szembeni elkötelezettségéről tesz tanúbizonyságot;

15. gratulál az Európai Bizottságnak, amiért amellet, hogy elismeri, hogy a különböző közösségi politikákban figyelembe kell venni a legkülső régiók sajátosságait, elismeri azt a hozzáadott értéket és azokat a lehetőségeket is, amelyeket ezek a régiók világvizonylatban az EU számára jelentenek;

16. megállapítja, hogy pozitív a 2004-es stratégia fejlesztésére szolgáló intézkedések mérlege, és hogy a legkülső régiók fejlesztését elősegítő kulcspolitikákat összességében megelégedésre okot adó módon vizsgálták felül, illetve határozták meg újra;

17. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókat érintő hátrányok tartósak, és valamennyi ilyen régiót érintenek függetlenül azok bevételeitől. Emellett emlékeztet arra, hogy a legkülső elhelyezkedés problematikája nem merül ki a bevételek kérdésében, hanem olyan összetett strukturális helyzetet jelent, amely alapvető hatással van az adott régió lakosaira és a vállalatok versenyképességére;

18. üdvözlí az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy a közösségi intézkedések végrehajtásával minden fontosabb pontján elmélyíti, illetve a jövőbeli világméretű kihívásokhoz igazodva aktualizálja és kibővíti a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégiát. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy erre a területre vonatkozó javaslatainak kidolgozásakor a szükséges következetességgel járjon el;

19. úgy véli, hogy a rövid távú fejlesztést – azaz a legkülső régiók elérhetőségének és versenyképességének javítását – célzó európai bizottsági intézkedésjavaslatok általánosságban véve nem elég konkrétak vagy csupán arra korlátozódnak, hogy

útmutatást adjanak a legkülső régiók számára már rendelkezésre bocsátott eszközök hatékonyabb felhasználására;

20. megállapítja, hogy bár a regionális integráció szempontjából konkrétabbnak és érdekesebbnek tekinthetők ezek az intézkedések, nem bizonyulnak elegendőnek, és továbbiakkal kell őket kiegészíteni, amelyek biztosítják, hogy a legkülső régióknak a földrajzi környezetükbe történő regionális integrációjára vonatkozó célkitűzés a gyakorlatban is megvalósuljon;

21. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók kettős kihívás előtt állnak: integrálódniuk kell a belső piacba, egyben közvetlen földrajzi környezetükbe is. Geostratégiai helyzetük egyébként rendkívüli lehetőségeket jelent az EU számára, és olyan kiemelt helyszíneket jelentenek, amelyekről kiindulhatnak az EU külső tevékenységei azokon a területeken;

22. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság megkezdte a 2004-es közleményben meghirdetett nagyszomszédsági cselekvési terv tartalommal való feltöltését. Ugyanakkor megállapítja, hogy további erőfeszítésekre van szükség, különösen a ERFA (Európai Regionális Fejlesztési Alap) és az EFA (Európai Fejlesztési Alap) összehangoltabb együttműködése érdekében, hogy a legkülső régióknak a földrajzi környezetükbe történő regionális integrációjára vonatkozó cél a gyakorlatban is megvalósuljon;

23. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság az EU és az AKCS-országok közötti Gazdasági Partnerségi Egyezmények előkészítésének keretében tájékoztatást nyújtott a legkülső régióknak is. Megállapítja viszont, hogy ezek az egyezmények, a tárgyalások jelenlegi állása mellett, közvetlen fenyegetést jelentenek a legkülső régiók számára, és csak hosszú távon kínálnak lehetőségeket, amelyek ráadásul meglehetősen bizonytalanok is;

24. sajnálatát fejezi ki, amiért az Európai Bizottság nem fogalmazott meg konkrét intézkedésjavaslatokat a legkülső régiókbeli kkv-k által a külső területeken folytatott befektetési tevékenységek támogatására, pedig maga az Európai Bizottság jelentette ki korábban, hogy ez segítséget jelentene ezeknek a régióknak a földrajzi környezetükbe történő sikeresebb integrációjában;

25. úgy véli, hogy azok a témák, melyeket az Európai Bizottság az EU és a legkülső régiók szempontjából is kihívásokként határozott meg, és amelyekről vitát kezdeményezett a közleményében – tehát az éghajlatváltozás, a demográfiai változások, a migrációs hullámok kezelése, a tengerpolitika és a mezőgazdaság –, mind nagyon fontosak, kiemelt kérdésként szerepelnek az európai és a globális politikai programokban, és számottevő hatással járnak az EU különböző térségeire;

26. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók esetében fokozottan jelentkehetnek ezek a hatások, hiszen ezek a területek – különleges helyzetüknél fogva – rendkívül sérülékenyek és sebezhetőek;

27. mindazonáltal emlékeztet arra, hogy a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégia, amelyet 2004. májusi közleményében tett közzé az Európai Bizottság, olyan globális és koherens megközelítési módon alapult, melynek célja a stratégia alábbi három célkitűzésének beillesztése valamennyi közösségi politikába: a belső és külső megközelíthetőség javítása; a helyi gazdaság versenyképességének fokozása és a területek regionális integrációjára közvetlen földrajzi környezetükbe;

28. üdvözlő és helyesli az Európai Bizottság megállapítását, mely szerint a legkülső régiókat célzó közösségi támogatás egyre inkább a horizontális stratégiai megközelítés irányába mutat, illetve hogy valamennyi közösségi politikaterület hozzájárulására szükség van a legkülső régiók fejlődéséhez és a belső piacba való integrációjához;

29. helyesnek és időszerűnek tartja a fent említett három stratégiai célkitűzést, amelyeknek továbbra is a legkülső régiókra vonatkozó stratégia alapelemeiként kell szolgálniuk, és úgy véli, hogy a különböző közösségi politikákat integratív módon és az éppen aktuális gazdasági helyzethez igazítva kell kialakítani;

30. úgy véli, hogy a fenti kihívások és prioritások megjelenése az európai menetrendben, illetve az olyan kulcsfontosságú politikák felülvizsgálata, mint amilyen a KAP, szükségessé teszi ezeknek a legkülső régiókra vonatkozó stratégia három fő célkitűzésére gyakorolt lehetséges hatásainak vizsgálatát. Olyan speciális elemzésre van szükség, amely lehetővé teszi a legkülső régiók sajátosságainak figyelembevételét annak átgondolása során, hogy az EU miként képes megfelelni ezeknek a kihívásoknak;

31. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottságnak az említett módszert kellene alkalmaznia annak értékelésére, hogy a négy megjelölt terület hogyan hat a stratégia három fő célkitűzésére, és sajnálatát fejezi ki például azért, mert az Európai Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe ezt a hatást olyan, a legkülső régiók szempontjából alapvető fontosságú témában, mint amilyen a légi közlekedés, illetve amiért a légi közlekedésnek a kibocsátási jogok kereskedelmébe történő bevonásáról szóló irányelvjavaslat keretében nem javasolta a legkülső régiók specifikusabb kezelését;

32. úgy véli, hogy a legkülső régiók nagyban hozzájárulhatnak ehhez a négy témához, hiszen különleges helyzetük révén ezek a kérdések speciálisan érintik őket;

33. emlékeztet rá, hogy a legkülső régiók kivételes tengeri dimenzióval rendelkeznek, ami páratlan lehetőségeket nyújt az EU számára az innováció, a kutatás, a környezetvédelem és a biodiverzitás területén;

34. ismételten hangsúlyozza, hogy átfogóan kell foglalkozni a migráció egyre erőteljesebb jelenségével, hiszen ez – az Európai Unió aktív határterületei lévén – speciálisan érinti a legkülső régiókat. Ennek kapcsán emlékeztet *A régiók és városok szerepe a migrációs áramlások kezelésében* című, 2007. október 30-án Adejében (a spanyolországi Tenerifén) megrendezett konferencia következtetéseire és kiváltképp arra, hogy nagyobb mértékben be kell vonni a nemzeti és európai hatóságokat a jelenség kezelésébe, a vele járó anyagi terhek megosztásába, illetve a legkülső régiók gazdasági és társadalmi kohéziójára gyakorolt hatásának elemzésébe;

35. úgy véli, hogy a származási és tranzitországokkal folytatott párbeszéd és együttműködés erősítése nagyon fontos a migrációs áramlások kezeléséhez; emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók helyi és regionális önkormányzatai fontos szerepet játszanak ennek az együttműködésnek az ösztönzésében, hiszen platformként szolgálhatnak a szomszédos harmadik országokkal folytatott együttműködéshez; ehhez az

Európai Bizottság programjait kell használni; kiemelten üdvözlő azt a kísérleti kezdeményezést, amely a legkülső régiók és a velük szomszédos harmadik országok közötti területi együttműködést célzó összehangolt programtervezésre irányul;

36. úgy véli, hogy a legális bevándorlás szabályozására szolgáló hatékony politika segítségével, a feketegazdaság felszámolásával, illetve az oktatást és a munkaerő-piaci beilleszkedést támogatva a kísérlet nélkül érkező kiskorú bevándorlók hullámainak a származási helyszínen történő kezelésével kell ellensúlyozni az illegális bevándorlás okait;

37. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy foglalkozni kell azokkal a komoly kihívásokkal, amelyeket a demográfiai nyomás okoz a ritkán és elszórtan lakott területeken, és hangsúlyozza, hogy minél előbb kezdeményezni kell olyan tanulmányok elkészítését, amelyek azt vizsgálják, hogy ezekben a régiókban mindezek milyen következményekkel járnak a területrendezés, a munkaerőpiac, az oktatás és képzés, valamint a közszolgáltatások szempontjából, és hogy szükség esetén hozza meg a megfelelő intézkedéseket;

38. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy földrajzi helyzetüket és sebezhetőségüket figyelembe véve az éghajlatváltozással szembeni küzdelem és az ahhoz való alkalmazkodás komoly kihívás elé állítja a legkülső régiókat, és kéri, hogy reálisak és hatékonyak legyenek azok az idevonatkozólag meghozandó speciális intézkedések, melyeknek célja a legkülső régiók megközelíthetőségét, gazdaságát és lakosságát érintő káros hatások kiküszöbölése;

39. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a mezőgazdaság kulcsfontosságú ágazat a földrajzi és éghajlati hátrányokkal küzdő legkülső régiók gazdasága szempontjából, ezért úgy véli, hogy stratégiát kell kidolgozni az ilyen régiók mezőgazdaságának jövőbeli fejlesztésére annak érdekében, hogy képesek legyenek megbirkózni az egyre erősödő nemzetközi verseny okozta kihívásokkal;

40. úgy véli, hogy abból kiindulva, hogy a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégia alapvetően a gazdasági és társadalmi kohéziós politikára támaszkodik, különösen fontos annak értékelése, hogy a vitára bocsátott témák hatással vannak-e ezen régiók gazdasági és társadalmi kohéziójára;

41. úgy véli, hogy a szóban forgó értékelés eredményei hozzájárulásként szolgálhatnak majd a 2013 utáni közösségi kohéziós politika felülvizsgálatához. Hozzájárulhatnak a területi kohézióról szóló zöld könyvhöz is, amelyet az Európai Bizottság 2008 során szándékozik elfogadni;

42. ezért úgy véli, hogy a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégia kidolgozásának új szakaszában, amelyet az Európai Bizottság a konzultációs folyamat lezárását követően kíván elindítani, nem szabad az itt felvetett témák vitájára szorítkozni, hanem be kell ezeket építeni a stratégiába, hogy azt így kibővítve és aktualizálva lehessen folytatni;

43. úgy véli, hogy a legkülső régiók, anyaországaik és az Európai Bizottság közötti partnerségnek továbbra is fontos szerepet kell játszania a legkülső régiókra vonatkozó, hosszú távú közösségi stratégia kidolgozása során;

44. szilárd meggyőződése, hogy a legkülső régióknak a jövőben is szükségük van valamennyi közösségi politika támogatására, annak érdekében, hogy versenyképességük javuljon, és tovább haladjanak a gazdasági fejlődés, valamint a polgárai és a többi európai régió lakossága közötti esélyegyenlőség tekintetében zajló konvergenciafolyamatban;

45. végezetül sürgeti az Európai Tanácsot, hogy a legmagasabb szinten is erősítse és újítsa meg a legkülső régiókkal szembeni politikai elkötelezettséget, és lendületesen haladjon előre a fenti régiókra vonatkozó közösségi stratégia elmélyítésében;

Következtetések és ajánlások

46. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy folytassa a legkülső régiókra vonatkozó 2004-es stratégia elmélyítését úgy, hogy a gyakorlatba is átülteti a közleményben megfogalmazott intézkedéseket, illetve hangsúlyt fektet a nagyobb koherenciára és a különböző közösségi politikák jobb összehangolására annak érdekében, hogy a stratégia új szakasza valóban globális és koherens legyen;

47. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy végezzen félidei hatástanulmányt, melynek segítségével egyrészt elemezhető, hogy a stratégia hogyan befolyásolta azoknak a legkülső régióknak a gazdasági fejlődését, melyek már nem tartoznak a „konvergencia” célkitűzés alá, másrészt pedig az, hogy az uniós alapok hogyan hatottak a többi legkülső régió konvergenciafolyamatára;

48. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a 2009-re tervezett POSEI-reformok hatását értékelve tegyen javaslatot olyan intézkedésekre, melyek garantálni tudják a legkülső régiók hagyományos, a gazdaság működőképessége szempontjából kulcsfontosságú iparágainak megfelelő támogatását;

49. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a KAP küszöbön álló állapotfelmérése és a jövőbeli esetleges reformok során vegye figyelembe a legkülső régiók sajátosságait, fenntartva e régióknak a támogatások függetlenítése és a moduláció alkalmazása alóli mentességeit, valamint az ottani mezőgazdaság támogatására szánt költségvetési keret megfelelő szintjét;

50. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy – olyan intézkedések meghozatala révén, amelyek megelőzik, hogy a legkülső régiókban folyó mezőgazdasági termelés helyzetét bizonytalanná tegye a közösségi piac nagyobb fokú megnyitása –, az Európai Unióba történő behozatal fokozatos liberalizációja által jelentett súlyos veszélyekkel szemben részesítse nagyobb védelemben az ezekben a régiókban előállított mezőgazdasági termékeket;

51. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy az elkövetkezendő programozási időszakokban egyedi vidékfejlesztési politikákat

dolgozzon ki a legkülső régiók számára, és ezekhez biztosítson megfelelő költségvetési forrásokat;

52. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy tekintettel a közlemény által vitára bocsátott négy témára, már most, a folyamatban levő kezdeményezésekben is vegye figyelembe a legkülső régiók sajátosságait;

53. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók révén az Európai Unió világméretű tengeri dimenzióra is szert tesz, illetve hogy ezek a régiók egyszersmind valóságos természetes laboratóriumot jelentenek a tengerek tudományos kutatásához. Ezekben a régiókban ezért mielőbb kiemelt intézkedések végrehajtására van szükség, amelyek a szóban forgó potenciál védelmét és kiaknázását szolgálják;

54. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a legkülső régiók különleges helyzetének figyelembevétele érdekében sürgősen fogadjon el intézkedéseket a negatív hatások kompenzálására, melyek abból adódnak, hogy a kibocsátási jogok kereskedelmébe bevonták a légi közlekedést is;

55. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók mind a távolsági, mind pedig a szigetek közötti közlekedést tekintve, egyéb lehetőség hiányában, teljes mértékben a légi közlekedéstől függenek, ugyanakkor az ezeken az útvonalakon történő szén-dioxid-kibocsátás csekély mértékűnek tekinthető az uniós összkibocsátás szempontjából;

56. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy egymástól elkülönítve kezelje a demográfiai változások és a migrációs áramlások problematikáját. Hangsúlyozza, hogy két különböző, összetett problémáról van szó, amelyek fokozottan érintik a legkülső régiókat, így kiemelt figyelmet kell fordítani mindkettőre;

57. utal azoknak a kiskorú bevándorlóknak a tragikus sorsára, akik kíséret nélkül érkeznek ezekbe a régiókba és azonnali, speciális törődést igényelnek. Felkéri ezért a regionális, nemzeti és európai hatóságokat, hogy tegyenek eleget az ennek a problémának a megoldásával, illetve az idevonatkozó anyagi terhek megosztásával kapcsolatos felelősségvállalásuknak;

58. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy készítsen hatástanulmányt a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégia három fő pontjáról folytatott vita fent említett négy témájáról;

59. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy értékelje, hogy a fenti négy téma hatással lehet-e a legkülső régiók gazdasági és társadalmi kohéziójára, mivel a legkülső régiókra vonatkozó közösségi stratégia elsősorban a gazdasági és társadalmi kohéziós politikára támaszkodik.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 9-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE